

L'ACORD

Alexandre Rodrigues

L'ACORD

"Tot el que l'home necessita està dins del seu cor, però l'home es va oblidar d'ell. Quan trobi igual al Pare que el va crear-es convertirà en".

Intenta esbrinar el que és ficció i el que és la realitat aquí, la línia que els separa és tènue com la vida.

Bona lectura.

l'autor

E-mail: primeirohorizonte@yahoo.com.br

L'ACORD

Dedicat a W.F.C.,
quí va ser
a prop meu
i abuí és a prop dels Àngels.

L'ACORD

Pròleg

Tots tenim secrets. Alguns simples i altres que ens terroritzen per la vida. Jo tinc la meva. I només puc compartir amb certes persones.

El meu nom és ARTHMES i la meva història és molt antiga. Recordo que quan Llucifer ens va cridar i ens va dir que podíem tenir una ànima, el lliure albir i decidir sobre el bé i el mal. Que eren més que éssers humans. Però per tenir aquests drets, hem de guanyar-los i no preguntis perquè eren gratis, però ens van negar.

Així que llancem la Batalla del cel i vam començar.

Ho és. Jo sóc un àngel Llucifer i recolzat.

Quan tot va acabar, vam anar derrotats. Hem tingut moltes baixes, però l'arcàngel Miquel, que estava a l'altra banda, també tenia. Vaig veure bons amics van desaparèixer i em vaig preguntar si tot havia valgut la pena. Però era tard, que havia estat derrotat. Tallem el cel com estrelles fugaces i es van precipitar sobre la Terra. Un altre pla, un altre regne.

Al principi vam pensar que "ell" s'havia equivocat, nosaltres enviant a la terra; però seguim sense ànima dels mortals no ens acceptarien. Així que en la venjança que tractem d'influir í Éssers Humans. Seria millor, perquè podríem decidir ara. Ens convertim en experts en l'avarícia, l'egoisme, l'orgull, la ira, la por, l'odi i tot el que es considera negativa per a la humanitat.

L'ACORD

Per estrany que molts mortals van fer abusar de nosaltres. La major part del temps, per aconseguir els objectes materials.

Ens van donar noms i aspectes atterridors, especialment els occidentals. Riem que mentre que el nombre de seguidors ha crescut cada dia. Es va reunir les diverses religions del món i els anomenats grans homes. Però fins i tot els agradava era els petits homes, sempre en llocs destacats per al poble, però en el fons ambició egoista, interessada en el poder a qualsevol preu.

Quan un d'aquests grans homes em va cridar l'atenció, el que no era normal. Vaig començar a seguir-després de quaranta dies al desert, vaig escoltar la seva benedicció i la vaig veure somriure diverses vegades fins que el dia que va ser crucificat.

Els altres dimonis van dir que tot i aquest missatger, l'ésser humà no canviaria perquè tenia por d'arribar a ser com ell i compartir el mateix destí. Va preferir continuar al lloc protegit dels nens, oblidant que tots els pares es converteixen en un dia i que es prendran decisions que afectaran el destí de tot el planeta.

Des d'allà, i "altres" Vaig tenir moments de grans anyades, segurament la Santa Inquisició va ser anomenat el millor per augmentar les nostres files.

Però espera!

Cal no confondre. No estic parlant de les persones cremades com bruixes i bruixots, però els clergues i els polítics que els han enviat a la foguera. Guerres del Vell Món, la guerra del Nou Món, la guerra entre les nacions, primer i segon guerres mundials i altres menors. Fa prop

L'ACORD

de 2.000 anys vaig escoltar el missatger de Natzaret, i ara un immens avorriment estava cuidant de mi. Té no realització de tasques amb molt de gust, i Llucifer ... ja no era el mateix. No hi va haver reclams de millores tan aviat, just venjança. Cada mortal tenia al seu costat un àngel i un dimoni. Un àngel de la guarda i un dimoni personal, per tant, l'home van exercir el seu lliure albir. El nostre treball es resumeix a mantenir i consumir l'energia que els mortals ens van enviar amb els seus pensaments i les seves morts. En realitat, em vaig cansar de tot això, una eternitat sense gols i sense somriures. Strange. Tot el que es fa en el seu benefici sempre té un propòsit.

Llucifer em va cridar a la seva presència i ens estaven mirant sense dir res. Es va donar la volta i em va seguir la seva mirada. Vam veure tot el que havíem construït. Ell em va mirar. Mirei profundament en els seus ulls verds i ell en els meus, li va donar l'esquena i es va allunyar, sabent que aquesta actitud mai podria tornar. Vaig anar a una alta muntanya prop del mar i allà, per primera vegada en molts segles, el món mirava sense venjança i sense rancor. Així que ... vaig començar a somriure, no "un altre".

Estava sol.

Em vaig recordar de tot el que havia passat des que la càries i es va quedar allà un parell d'anys, fins a la nit en què el món seria 2000 anys de naixement del missatger de la pau. Aquesta nit, vaig acabar els meus records tristos. Llavors em vaig sentir una mica a la cara, però ... no podia ser! No vaig sentir res, el dolor, la fam, la set, res! Em vaig passar la mà a la cara i hi havia una llàgrima ...! Per un moment m'estava mirant aquesta gota que brillava com un cristall. No es pot dir res. Edat .. impossible.

L'ACORD

- Impossible! - Vaig parlar en veu baixa, incrèdul.

Llavors vaig sentir una poderosa presència darrere meu. A poc a poc, em va mirar i allà estava ell, amb tot el seu esplendor. Igual que el dia en què la decadència, l'Arcàngel Miquel. Va fer un gest que el seguís i ho vaig fer. Faltaven pocs minuts per a les mortals d'Any. Miquel i jo vam anar a través de diversos països com estrelles fugaces i van veure les seves celebracions. Quan va sortir el sol, estàvem en una platja deserta. Miquel, d'esquena al mar, mirant a mi.

- Fa molt de temps, Miguel - ell no va respondre. Quan va parlar, la seva veu semblava venir de tot arreu, omplint el lloc.

- El Senyor dels Mons m'ha enviat. "HE" que és omnipresent i sap tot el que passa a tot arreu de l'univers infinit, també sap les seves criatures. "IT" és també la justícia i l'amor, les dues mesures són sempre equivalents. Arthmes! Tu que has fet part de les llums celestes i les hordes del infern, el Senyor us crida a redimir contra els més perjudicats. Acceptes?

- Què he de fer?

- A finals d'aquest any, els mortals s'obrirà una porta per Món Astral i un diable personal entrar en aquesta realitat. El seu treball consisteix a portar de tornada.

- Com puc fer això? - Però, va continuar.

- Vostè va a perdre la meitat dels seus poders, sentir dolor, la majoria no morirà per qualsevol lesió, no tindrà gana o la son es no fer

L'ACORD

miracles, ser vist i sentit, i hauran de desplaçar d'un lloc a un altre com tots els mortals.

- I l'altre?

- El diable és limitat, ja que. No es pot matar amb les seves pròpies mans, però el seu poder de persuasió és molt gran, com vostè ha de saber.

Ho és. Jo sabia a què es referia. Durant segles he utilitzat aquest poder a la seducció dels mortals.

- Estàs d'acord? - Miguel preguntar de nou.

- Durant molt de temps, el meu amic.

Va sentir la frase emocionar desconcertat. Els àngels tenen afinitat vibracional i l'amor es formen. Una transformació de l'energia eternament en moviment, la pròpia essència divina. Però no sé el futur o el que diem. Només saber quan "IT" permet.

- Sí, Michael - i completat. - Accepto.

Hauria estat imprimint? Vaig pensar que Michael havia sospirat amb alleujament per la meva resposta i vaig riure davant d'això. Els àngels no riuen, són feliços, rient dimonis, però no són feliços.

Miguel va obrir els seus braços i va mirar cap al mar cap al sol naixent.

- Que d'acord amb la llum que ara s'accepta - Miguel va dir en veu alta i les mans juntes.

L'ACORD

El sol que estava enfront d'ella va començar a aconseguir una lluentor més intens. Primer es va amagar la imatge de Miguel, després que el món que t'envolta. La llum era blanca amb ratlles daurades, i fins i tot amb els ulls tancats, podia veure, la música de les esferes i va omplir tot el lloc se sentia una gran quantitat d'energia fora de mi, sinó també un gran poder ve com si estigués sent vaig rentar i en recuperar una part del meu molt perdut. I el tracte estava fet.

Tots tenim secrets. Alguns simple, alguns dels que ens terroritzen per la vida. Haver pertangut a dos regnes i ara estic al n. El que jo tenia - la primera i la segona per la gràcia pels mèrits - no tinc més. Ara tot s'ha de guanyar. Aquest és el meu secret i només puc compartir amb certes persones.

- Ho és? I per què només jo?

PRIMER MOVIMENT

DESCOBRIMENT

Amèrica del Sud, 25 setembre de 2000.

- No ho sé.

L'ACORD

- No! Déjame endevinar. El Totpoderós va venir a tu i li va dir: "Puja aquest bar llardós, allà es pot trobar l'última taula un borratxo, un escriptor frustrat anomenat Àngel. Té, et portin a casa i quan es desperta, per exemple, "Jo sóc un àngel!" Per cert, jo no estic segur del que ets, he estat amunt i avall també més ... "No sóc un àngel i jo vull parlar amb vostès junts per destruir l'anticrist."

El seu nom és Gabriel, 33 anys, prim pèl curt marró, fosc, un escriptor de professió, borratxo per elecció.

- Mira. Et dono gràcies perquè em va portar a casa, Arthmos, Ar .. tos ...

- Arthmes.

- Ho és! Arthmes. Gràcies. Ara, de debò, com m'has trobat?

Gabriel estava assegut al vell sofà amb un cafè. El seu apartament era petit i la majoria de les coses no eren al seu lloc, un veritable desastre. Fins i tot els marcs van ser doblades. Una d'elles es va desprendre i va caure, Gabriel ni tractar de mirar cap enrere tot i el soroll.

- No hi ha energia, sempre passa. Ara vull respondre a la meua pregunta?

- En realitat no està molt lluny del que va passar. Quan em vaig separar de Michael es va adonar que estava a l'Àfrica i es va dirigir a Ciutat del Cap. Durant tres mesos que vaig estar allà, després va venir la premonició de viatjar cap al Nou Món. Va prendre mesos per

L'ACORD

arribar aquí. Estava passant al carrer, quan vaig tenir la premonició vingui i et trobi.

- Mira, Artos ...

- Arthmes.

- El que sigui! Si realment creus això, bé. Però, sincerament, no crec que ningú del segle XXI també ho creurà.

Va trucar a la porta.

- Vaja! - Gabriel cridar. - La porta sempre està oberta, fins i tot - va grunyar.

El tipus que va venir vestida amb camisa de dormir d'esport, pantalons texans i sabatilles d'esport. A diferència de Gabriel, que estava amb un aspecte horrible, que estava ben afaitat i havia estat somrient, era prop de 29 anys d'edat.

- I llavors Junior?

- Hi ha un "fragment" Gabriel.

Gabriel va fingir no haver sentit la noia.

- Em presento: Junior, això és A. ... thmes un àngel, es tracta de Junior.

Júnior realitat Sonato Ricardo de Andrade Junior, fill gran i hereu únic de Sonato d'Andrade, amb inversions repartides per tot el món.

Júnior ni tan sols coneixia el treball. Va que sigui fàcil i no pensar en canviar el seu estil de vida ara.

L'ACORD

- Ell és un àngel? Un àngel del cel aquests? - Va dir en broma i apuntant cap amunt. - O és vostè encara borratxo ... o la ressaca de yesterday're massa fort.

- Va dir que era un àngel and're explicar aquesta història primerenca.

Gabriel es va posar dret, anant a la finestra, va mirar amb claredat i va tractar de recordar una mica més ahir a la nit, però no podia recordar o trobar el seu propòsit a la vida. Va arribar el dia en la vetlla, tractant d'escriure i no pot, menjar qualsevol porqueria i sortir a beure. Estava en deute i no només perquè Júnior va deixar fora ajudat. Però això no duraria per sempre. Va prendre un altre glop de cafè amarg i va mirar Arthmes, va arribar molt a dins que desitja tota la història era certa. Ell va negar amb el cap, era prou gran per tenir fantasies. Junior va seguir buscant amb la mà a la barbata Arthmes. "Un altre boig". És - Gabriel va pensar - ell ha d'estar pensant en això.

- Ell és un àngel?

- Això és el que diu Junior.

Júnior es veia com el llibertinatge

- Demostra-ho! - Vaig dir Arthmes.

- Per favor ..., Junior va a explicar tota la història de nou.

Arthmes van dir res, acabo de veure.

- No! Demostrar cap manera visible. Una cosa que només un àngel pot fer. Cert?

L'ACORD

- D'acord. - Said Arthmes.

- Espera! Com bé? Per què no em vas ensenyar abans?

- Perquè no m'ho va preguntar Gabriel.

Gabriel va començar a queixar-se. Arthmes li van demanar de seure i Junior al sofà mentre s'aixecava i es va anar a la petita cuina. Júnior avantatge i va donar un cop de colze a Gabriel.

- Amic. No fa massa calor per a ell per portar aquest abric?

Però no hi havia temps de resposta, Arthmes ja va tornar a la sala de peu amb la petita taula de cafè entre ells i amb les dues mans cap enrere.

- Ara escolta, no importa el que veus, no s'aixequen, d'acord? - Gabriel i Junior van assentir.

Arthmes fet un pas enrere i, quan s'aixeca, la seva mà dreta tenia un ganivet de grans dimensions. D'un cop de ploma, va enfonsar la fulla en el seu estómac, el dolor era tan intens, mai havia sentit una cosa així. Se senten més dolor no moriria, i ell ho sabia. Júnior i Gabriel observaven tot amb els ulls molt oberts i sense parla. Arthmes tort i va arrencar el ganivet del seu cos en sentir la ferida desapareixent gradualment fins que desaparegui. Després va obrir la part davantera de la jaqueta. Estava sense camisa, sense sang i sense marca. Gabriel estava impressionat, però no convençut Junior.

- He vist mags de Las Vegas a fer un millor home. - Comentat.

L'ACORD

Arthmes van jugar un gran ganivet a la taula de cafè i va donar un altre pas cap enrere. Gabriel va prendre, va prendre el ganivet, el va examinar i es va sorprendre.

- Júnior! Aquest ganivet és real! És la meua ganivet de trinjar. No tenen sang!

Per un moment Júnior estava confós i va mirar als dos Arthmes, que somreia a Gabriel comentari.

- Vull veure si la seva màgia pot fer això.

I tirada cap enrere, sobretot a la part posterior de caure als seus peus. Arthmes era pantalons i sabates negres. Gabriel i Junior van ser paralyzats amb més ulls que s'obren i la boca també. Shores Arthmes començar a pujar lentament i eren enormes. Per tant tot això! Llum, blanc com la neu, bell, meravellós. Eren ... ales. Arthmes van tornar i van veure la seva unió amb la pell. Va resultar cap endavant, els va obrir completament i es va agitar. La visió era sublim, escombrant mentre intimidatori. Júnior va caure de genolls.

- Posa't de peu Júnior! - Spoke Arthmes. - Prou. Posa't de peu - Plus encara era.

- Però ... però ... com? - Gabriel quequejar.

- Quan ho van fer d'acord amb la llum, que van ser retornats a mi mai oblidaré el meu objectiu i no em deixa fascinant, de nou, per ... més detalls. Junior! Vols aixecar?

L'ACORD

Júnior va ajudar a Gabriel va venir a ell i tocar les seves ales. Arthmes esquerra, a continuació, tornar a posar l'abric, se sentin i se'ls va demanar va explicar la seva història de nou, només que aquesta vegada ell sabia que estava sent escoltat seriosament.

- Deixa veure si ho entenc - va dir Júnior, quan Arthmes acabar narrativa - els tres de nosaltres hem de trobar i destruir un dimoni?

- No, Junior. Repeteixo - "Paciència", va pensar Arthmes.

- Vaig tenir un pressentiment i et trobes amb Gabriel. Igual que "IT" - va dir i va assenyalar cap amunt - es va unir a nosaltres ... hem de trobar al dimoni junts des del moment en què s'ha arribat a aquesta realitat. Tenim set dies per no destruir, sinó per enviar de tornada al seu regne.

- I si fracassem? - Pregunta Gabriel.

- Es durà arran d'aquesta realitat. Deixa de ser un dimoni guanya autonomia personal i és probable que portar als altres aquí. Pren el control amb certa seguretat que la comunitat ha de créixer i formar el seu regne aquí, un nou infern, la venjança ideal que Llucifer faria.

- I com ho controlem?

- Gabriel abans "," seguirà tenint una forta connexió amb la seva mortal. Fem servir això per contenir, ja que tractem de convèncer els mortals que "el diable" i que pertany rebran tu.

- Com és això?

L'ACORD

- Gabriel, s'equivoca. Tindrem set dies per convèncer una persona per acceptar que té un dimoni en la seva vida diària. Tots tenen, però pocs saben - Arthmes alè. - D'altra banda, sense que el dimoni és més que l'àngel de la guarda, és a dir: tot el que aquesta persona té la inspiració de fer després d'aquests set dies treballaran. És com si vostè va trobar la gallina dels ous d'or.

- Quina diferència! - Va dir Junior.

Però aquesta és la veritat - va continuar Arthmes. - Com vas a dir-li a algú que el seu futur meravellós món ha d'acabar? Ella haurà d'acceptar el seu dimoni enrere i que la seva vida tornarà a la normalitat o com lamentable, ja que es va fer abans?

- No seria un avantatge per a la persona que executa el dimoni?

- Tot en l'univers és l'equilibri Gabriel. Si l'àngel dóna la protecció, el dimoni li dóna la iniciativa: "Quan l'armadura de l'àngel, el dimoni és l'espasa; armadura protegeix sempre, en qualsevol moment, però amb l'espasa que obre camins. Més es requereix habilitat i aprendre a manejar amb cura ". En resum, un no ha d'existir sense l'altre.

Hi va haver un breu silenci a l'habitació. Arthmes no sap com continuar, Junior i Gabriel no sabia què preguntar.

- Coneixes Jesús? - La pregunta va venir de Junior.

La pregunta va ser una sorpresa i Arthmes sentia una mica perdut per respondre.

- Com és?

L'ACORD

- Si ... de conèixer Jesús? - Júnior repeteix.

- Ho és. Complert.

- Tenia un bon cabell?

- No Jo tenia els cabells ple - Arthmes respondre, assenyalant en l'aire al voltant del cap. Un instant després, contemplant el rostre de l'altre, es va posar a riure.

- No ho crec! - Gabriel cridar, aixecant-se i anant cap a la finestra.

- Estem parlant d'alguna cosa terrible que li pot passar i que tant l'oportunitat de jugar?

- Era només una pregunta, s'enfronten a una ... curiositat ... simpl ... - però Junior no va poder acabar la frase amb el riure.

- Oh, genial! - Gabriel cridar. - Això és genial! Tenim un àngel curiós i bromista.

Però els dos no es va aturar. Júnior va arribar a confiar en la taula de cafè per evitar que caigui. Després de tot, cadascú va expressar el seu nerviosisme a la seva manera. Però de debò Gabriel va continuar, i després d'uns moments de riure, es van aturar.

- Molt bé. Com sembla que sóc l'única lúcida aquí, vull aclarir això.

Júnior i Arthmes ara només van escoltar en silenci.

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

